

fjerne os fra, men føre os nærmere til Virkeliggjørelsen af den Folkevæbningstanke, der ved den forfortede Tjenestetid og ubdvide Anvendelse af værnepligtige Befalingsmænd blev adopteret ved Hærløven af 1867. Man kan finde det forstaaeligt, at større Magter, der have for Øie at kunne maale sig med jevnbrydige Militærstater, kunne ville paalægge sig selv de urimelige Byrder, som Nutidens staaende Hære med den almindelige Værnepligt som Grundlag medføre. Smaa-stater, der dog ikke ved egne militære Kræfter kunne sikke deres Selvstændighed, have i den Ordning, der betegnes ved Navnet Folkevæbning, tilstrækkelige Midler til at vise, at de ikke ere værgeløse, men ogsaa ville forsvare deres Uafhængighed; og det skal engang erkjendes, at de Kræfter — personlige og pekuniære — der spares paa den aandeligt og materielt lidet frugtbare Militærtjeneste, dog kunne anvendes paa en Maade, der i ligesaa fuldt Maal kan virke til at hejde Fædrelandets Ret og Ære. Der er heller neppe Noget hertilands, der for Alvor vilde tilraade at udvilde vor Hær, der er bygget paa den almindelige Værnepligt, efter de strenge militære Mønstre; men naar faa er, at man ikke tør fastholde disse Mønstre i deres Renhed, saa er man allerede inde paa et Omraade, hvor et Skjøn maa afgjøre, hvorlangt man tør fjerne sig derfra.

Paa nogen Maade at afvige fra den almindelige Værnepligt og Grundføtningen om alt Mandstabs Baabøvelse maa Flertallet af flere Grunde paa det Bestemteste fraraade. Fjellesfriheden hviler paa den almindelige Stemmeret, og denne er garanteret ved hver Mand's Baabøvelse. Naar Flertallet saaledes fastholder, at Almenvæbning er det Maal, hvortil vi fremdeles bør stræbe hen, saa erkjender man dog tillige i Overensstemmelse med den Krigsminister, der gjennemførte den nugældende Hærløve, at man i denne Udvikling bør gaa frem med smaa Skridt og ikke bryde mere end nødvendigt med det Bestaaende.

De Forslag, som Flertallet, udgaaende fra denne sin Hovedbetragtning, opstiller, ere derfor væsentligt disse to: 1) i videst muligt Omfang at komme bort fra Garnisonstjenesten og 2) at gennemføre i Pragis Anvendelsen af værnepligtige Befalingsmænd idetmindste i det Omfang, som ved Hærløven af 1867 var tilfattet. Disse to Grundføtninger ere søgte gennemførte ved en Række Endringsforslag, der som Følge af deres Natur staa i mere eller mindre uadskillig Forbindelse med hinanden.

Med Hensyn til alle øvrige Enkeltheder skal man henvise til de Bemærkninger, der ere gjorte om hvert enkelt Endringsforlag.

Efter Flertallets Forslag vilde Hæren faae følgende faste Befalingsmænd:

6 Generaler, 21 Oberster (11 af Fodfolket, 2 af Rytteriet, 4 af Artilleriet, 2 af Generalstaben, 1 Skolechef og en Chef for Kongens Adjutantstab), 36 Oberstlieutenanter (F. 22, R. 4, A. 8, S. 2), 168 Kapitainer og Ritmestere (F. 93, R. 18, A. 48, S. 8, Sundhedstropperne 1), 249 Premierlieutenanter (F. 139, R. 34, A. 64, S. 12), 59 Stabsfjergenter (F. 34, R. 4, A. 14, S. 6, S. 1), 127 Kommanderfjergenter (F. 85, R. 16, A. 26), 231 Overfjergenter (F. 126, R. 22, A. 75, S. 6, S. 2), 660 Sersjergenter (F. 407; R. 71, A. 173, S. 5, S. 4).

Derfor af værnepligtige Befalingsmænd:

382 Sekondlieutenanter (F. 256, R. 52, A. 74), hvoraf 22 (R. 11, A. 11) kunne være til Tjeneste i Fredstid, 1,070 Korporaler (F. 756, R. 104, A. 210), hvoraf 74 (R. 26, A. 48) kunne være til Tjeneste i Fredstid.

Desuden 302 Spillemand (8 af 1ste, 27 af 2den, 71 af 3die, 96 af 4de og 98 af 5te Grad), 25 Bøssmagere, 18 Sadelmagere og 18 Beslagsmede foruden Officianter.

Al Landeværnet have tillige: 7 Oberster, 23 Oberstlieutenanter, 105 Kapitainer, 389 Lieutenanter og 809 Korporaler.

Naar man med Regeringsforlaget gaar ud fra, at den aarlige Udskrivning af Mandskab til den egentlige Krigstjeneste vil udgjøre ca. 9,000 Mand, vil heraf efter Flertallets Forslag blive at anvende

til Rytteriet	375 Mand.
— Fjeltartilleriet	685 —
— Fjestningsartilleriet	250 —
— Ingenieurregimentet	270 —
— tekniske Afdelinger	150 —
— Forplejningskorpset maasse	70 —

Salt . . . 1,800 Mand.

Derfor man bliver staaende ved at indfalde 1,200 Mand til Søværnet, vil der altfaa blive til Rest af Udskrivningsmassen ca. 6,000 Mand, som tildeles Fodfolket.

Endvidere indfalder af Militærarbejdere til Sundhedskorpset	112 Mand.
— Trainafdelingen	160 —
— Hestepassertjenesten	180 —
— Munderingskamrene	140 —
— anden Tjeneste	148 —

Salt . . . 740 Mand.

foruden 150 Militærarbejdere til Søværnet.

Naar man herefter vil udfinde Forslagets finantzielle Resultat og opstille Beregningen paa